

مروارید

نویسنده:
مارلین لسینگ

مترجمان:
میلاد درجه
فرشاد کیوانی

پرویش مروارید

پرورش مروارید

مراحل کشت مروارید به ترتیب زیر است:

۱. جمع‌آوری صدف‌های میزبان
۲. آماده‌سازی برای هسته‌گذاری
۳. آماده‌سازی بافت پیوندی
۴. آماده‌سازی هسته‌ها
۵. عمل جراحی صدف
۶. هسته‌گذاری
۷. دوره نقاهت

در ابتدا صدف‌های مادر را به طور مصنوعی تکثیر می‌کنند سپس آن‌ها را رشد می‌دهند و در سنی خاص که بسته به نوع گونه متفاوت می‌باشد آن‌ها را تحت یک عمل جراحی بسیار ماهرانه هسته‌گذاری می‌کنند و دوباره به آب بر می‌گردانند و آن‌ها را تغذیه می‌کنند که به آن دوره نگهداری می‌گویند. که در گونه‌های مختلف متفاوت است و ممکن است از ۸ ماه تا ۳ سال ادامه یابد. معمولاً عمل برداشت در فصل زمستان آغاز می‌شود.

پس از برداشت مروارید آن‌ها را تحت تیمارهایی نظیر پلیش دادن، سفید کردن، رنگ کردن و یا گرمادهی و یا روکش نمودن قرار می‌دهند.

چگونگی تشکیل مروارید

زمانی که عمل جراحی و هسته‌گذاری در صدف‌ها با موفقیت به اتمام رسیده بافت پیوندی شروع به رشد کرده و کیسه‌های مرواریدساز به وجود می‌آورند. این کیسه‌ها کاملاً هسته را پوشانده و سلول‌های پوششی آن از خود مواد صدفی یا مرواریدی بر روی سطح هسته‌ها ترشح می‌نمایند. معمولاً زمان لازم جهت عمل‌آوری که ارزش تجاری داشته باشد ۳ تا ۴ سال است.

مرحله بعدی کشت

قفس‌های محتوای مرواریدساز را به زیر کلک‌ها و یا در طول طناب‌های بلند شناور متصل نموده و آن‌ها را در عمق ۵ تا ۱۰ متری آب معلق نگه‌می‌دارند. در سال سه بار قفس‌ها را از آب خارج کرده و همه موجودات زنده‌ی دریایی چسبیده به آن‌ها در جدا می‌نمایند، سپس صدف‌ها را تمیز نموده و مجدداً با قفس به کلک‌ها منتقل می‌کنند ضمناً تعدادی از صدف‌ها را جهت اندازه‌گیری میزان رشد مروارید در آن‌ها مورد بررسی قرار می‌دهند.

معمولاً زمان برداشت محصول مروارید در ماه اکتبر (مهر) آغاز شده و تا اواسط ماه ژوئن (خرداد) ادامه می‌یابد.

روش پرورش

وسایل و تجهیزات

در گذشته از روش رها کردن صدفها در بستر طبیعی آنها جهت کشت و پرورش مروارید مرسوم بوده است، اما اکنون همه‌ی مزارع کشت از روش آویزان کردن صدفها به کلک‌های شناور از کنده‌های درخت یا نی خیزران استفاده به عمل می‌آید. به‌تازگی از بشکه‌های فلزی برای این کار استفاده می‌کنند ولی این عمل عمومیت پیدا نکرده است.

انواع کلک‌ها: کلک‌های کنده‌ای، کلک‌های خیزرانی

طناب‌های بلند شناور، که به یک گوی پلاستیکی شناور متصل شده و در سطح آب قرار می‌گیرد. این وسیله شناور که در آب‌های ناآرام و متلاطم مقاوم‌تر از کلک‌ها است، در بیرون از خلیج به کار می‌رود.

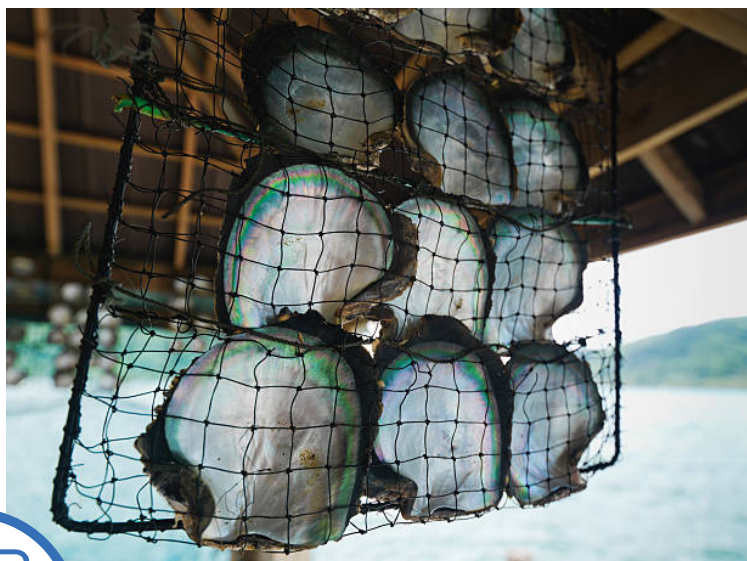
خواب زمستانی

در آغاز صدف‌های مرواریدساز موجودات زنده مناطق نیمه گرمسیری و یا معتدله بودند درجه حرارت ایده‌آل جهت رشد آن‌ها ۲۰ تا ۲۵ درجه سانتی‌گراد و در زمستان حداقل ۸ درجه سانتی‌گراد است. با این همه بین پرورش‌دهندگان مروارید مرسوم است که در موقع زمستان صدف‌ها را در آب‌های گرم نگهداری می‌کنند تا به این ترتیب شرایط فیزیولوژیک خوبی را برایشان ایجاد کرده باشند.

خصوصیات دیگر پرورش مروارید

میزان رشد مروارید یا لایه صدفی بر روی هسته و کیفیت مروارید تولید شده بستگی به شرایط آب محیط کشت دارد. آب‌هایی که معمولاً رشد بهتری را برای مروارید فراهم می‌نمایند قادر به تولید مروارید باکیفیت مطلوب نبوده و برعکس آب‌هایی که مروارید باکیفیت خوب ایجاد می‌کنند برای رشد مطلوب مروارید مناسب نیست. در این رابطه پرورش‌دهندگان مروارید صدف‌های خود را به مناطق گوناگون منتقل نموده تا تولید بهتری را داشته باشند.

زمانی که کشت و پرورش مروارید آغاز می‌گردد، ابتدا پرورش‌دهندگان صدف‌های خود را در مناطقی قرار می‌دهند که باعث رشد خوب و مناسب آن‌ها گردد. سپس صدف‌ها را به مکان‌های دیگر انتقال داده تا مروارید باکیفیت مطلوب به عمل آورند. این نقل و انتقالات بستگی به کیفیت آب منطقه و خصوصاً به حاصلخیزی آن دارد. گاهی برای رسیدن به نتیجه مطلوب محل صدف‌ها را به چند صد کیلومتر دورتر از مکان قبلی آن‌ها تغییر می‌دهند.

تهیه صدف‌های مادر

هر چند که در گذشته از صدف‌های مادر طبیعی استفاده به عمل می‌آوردند، اما امروزه چون ذخایر طبیعی صدف‌های مادر کاهش یافته آن‌ها را به طور مصنوعی از طریق کشت و پرورش و عمل‌آوری بدست می‌آورند.

لاروهای مژه‌دار و شناور صدف مرواریدساز قبل از هر چیز نسبت به نور حساسیت داشته و در مقابل آن از خود واکنش منفی نشان می‌دهند. برای انتخاب و جداسازی صدف‌های جوان از همین مسئله استفاده می‌شود.

برگ های درخت سرو آزاد و پوست درخت خرما به عنوان وسیله‌ای جهت جمع‌آوری صدف‌های جوان به‌کار می‌رود. برگ‌های سرو و پوست درخت خرما را با هم در محل تخم‌ریزی صدف در ماه جولای (تیر) و سپتامبر (شهریور) به داخل آب می‌گذارند در طی این دوره صدف‌های رسیده خود را به آن‌ها چسبانده و تا اواخر نوامبر (آبان) که اندازه صدف‌ها به ۵/۱ سانتی‌متری می‌رسد در همان‌جا باقی می‌مانند. سپس جهت ادامه‌ی رشد صدف‌ها آن‌ها را از محل اقامتشان جمع‌آوری کرده و به قفس‌های پرورشی منتقل می‌نمایند. قفس‌ها به زیر کلک‌ها یا طناب‌های بلند شناور آویزان می‌گردند. معمولاً دو سال طول می‌کشد تا رشد صدف‌ها به حد لازم جهت کشت مروارید برسد.

دشمنان و آفات صدف

دشمنان و آفات صدف‌های مرواریدساز

معمولاً در مزارع کشت و پرورش مسائل و مشکلات زیادی وجود دارد که از میان عوامل طبیعی زیان‌های ناشی از انگل‌ها یکی از مهمترین مشکلات است. پلی‌کیت‌ها، از جمله انگل‌هایی هستند که مانع تشکیل مروارید در صدف‌ها گردیده و فعالیت فیزیولوژیکی آن‌ها را مختل می‌سازد.

روش مبارزه با آن‌ها بدین صورت است که در ابتدا صدف‌هایی را که مورد حمله پلی‌کیت‌ها قرار گرفته‌اند در آب شیرین خیسانده تا کفه‌های خود را محکم ببندند، این عمل مانع از آن می‌شود که صدف‌ها نتایج حاصل از مبارزه با انگل‌ها به وسیله آب شور را خنثی کنند، سپس صدف‌های آلوده را به مدت ۲۰ تا ۲۵ دقیقه در آب شور می‌گذارند تا تمام پلی‌کیت‌ها از بین بروند.

گاهی تره‌ماتودها، (گروهی از کرم‌های پهن هستند که همگی زندگی انگلی دارند)، عامل ایجاد زیان‌های خطرناکی جهت کشت صدف‌ها می‌گردند. تنها راه ممکن برای کنترل عملی این گونه انگل‌ها انتقال صدف‌های مرواریدساز از مکان‌های آلوده به مکان‌های سالم در ماه سپتامبر (شهریور) است. در این ماه که معمولاً تره‌ماتودها محل کشت را مورد هجوم قرار می‌دهند. انتقال ماهی‌های میزبان انگل از مناطق ساحلی غیرممکن است. همچنین اوضاع نامساعد فیزیکی و شیمیایی می‌تواند خطرات جدی را جهت کشت مروارید ایجاد نماید از جمله عوامل نامساعد: کاهش مقدار شوری آب، افزایش درجه حرارت آب، امواج سرد ناشی از جزر و مد، آلودگی حاصل از فضولات صنعتی و شهری می‌باشند. مناطقی که پی‌درپی این شرایط نامساعد در آن‌ها مشاهده می‌شود می‌بایست به دور از مناطقی باشد که صدف‌های مروارید در آن جا کشت می‌گردند.

روش‌های بهسازی مروارید

همان‌طور که گفته شد مرواریدها توسط گونه‌های مختلف صدف تشکیل و رشد می‌نمایند و می‌توانند از نظر شکل رنگ و کیفیت متفاوت باشند مرواریدها از نظر رنگی به روش‌های متفاوتی رنگ‌زدایی شده و یا رنگ می‌شوند تا هاله متفاوت رنگی آن‌ها از بین رفته و هم‌رنگ شوند. از روش‌های متفاوت بهینه‌سازی رنگ در مرواریدها می‌توان به رنگ کردن آن‌ها توسط مواد آلی و شیمیایی، تغییر رنگ آن‌ها توسط پرتوافکنی، رنگ‌زدایی و یا پوشاندن سطحی مرواریدها با مواد رنگی اشاره کرد.

در قیمت مرواریدها و شناسایی و جداسازی مرواریدهای طبیعی از نمونه‌های پرورشی و بدلی و مرواریدهای آب شور از آب شیرین و یا نمونه بهسازی شده آن‌ها، مستلزم بهره‌مندی از تخصص و دانش روز و دستگاه‌های مخصوص آزمایشگاهی بوده و اشتباه در کارشناسی می‌تواند از نظر مالی بسیار حایز اهمیت باشد.

یادآور می‌شویم که قبل از خرید از صحت ادعای ارائه شده از طرف فروشنده اطمینان حاصل نمایید. چون در کشورهای خارجی به علت مشکل بودن تشخیص نوع و کیفیت مرواریدها بدون وسایل تخصصی گوهرشناسی کاری غیر ممکن است و معمولاً مرواریدهای ارائه شده در مغازه‌ها و نمایشگاه‌ها از کیفیت اعلام شده برخوردار نبوده و در نتیجه شما مبلغ بیشتری نسبت به ارزش واقعی مروارید می‌پردازید.

نکات نگهداری یا مراقبت از مروارید

۱. هنگام استحمام و یا شنا مروارید خود را در بیاورید.
۲. از تماس هرگونه مواد آرایشی، عطر، روغن‌های طبیعی با مروارید کاملاً جلوگیری کنید.
۳. مرواریدهای خود را در کنار سایر جواهرات قرار ندهید و آن‌ها را در پوششی نرم و به‌طور جداگانه نگهداری کنید.
۴. سالی یکبار آن‌ها را به جواهرفروشی برده تا مورد بازبینی قرار بگیرند.
۵. همیشه برای پاک کردن آن‌ها از دستمال‌های ابریشمی استفاده نمایید.

شناخت مروارید طبیعی

مروارید طبیعی

مروارید آب شور

به مرواریدهایی اطلاق می‌شود که در واقع صدف‌های آن‌ها برای رشد و زندگی به محیطی نمکی نیاز دارند و در واقع بسیاری از مرواریدهای پرورشی در این خانواده جای می‌گیرند.

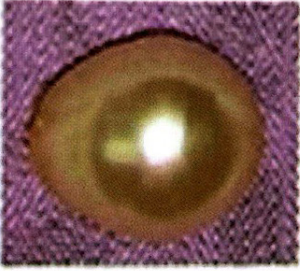
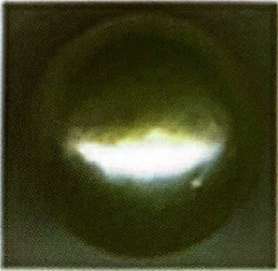

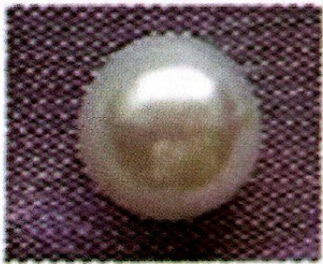
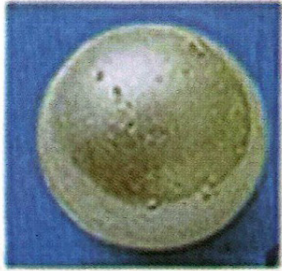

مروارید آب شیرین

به گونه‌ای از صدف‌ها اطلاق می‌شود که محل زندگی آن‌ها در آب‌های شیرین می‌باشد مانند: آب دریاچه ها رودخانه‌ها آبگیرها.

طبقه بندی ارائه شده در واقع براساس محیط زندگی صدف‌های مولد مروارید به دو دسته مرواریدهای آب‌های شور و مرواریدهای آب‌های شیرین تقسیم شده‌اند. طبقه بندی ارائه شده در زیر مرواریدها را در دو خانواده مرواریدهای پرورشی و مرواریدهای طبیعی طبقه‌بندی می‌کند.

		
<p>AAA Mirror luster Clean surface round</p>	<p>AA Good luster Moderate blemish Off round</p>	<p>A Poor luster Blemished</p>
		

درجه A: جلای ضعیف و لکه‌دار،

درجه AA: جلای خوب و لکه‌دار و شکل تقریباً گرد،

درجه AAA: جلای آینه‌ای و سطح بی‌نقص و گرد

رنگ های مروارید

مرواریدهای طبیعی

در واقع مرواریدهای طبیعی به مرواریدهایی گفته می‌شود که امکان تکثیر مصنوعی آن‌ها بنا به دلایل خاصی (فیزیولوژیک و آناتومیک امکان‌پذیر نمی‌باشد. در ادامه شمارا با چهار خانواده مهم مرواریدهای طبیعی آشنا می‌کنیم: از معروفترین مرواریدهای طبیعی می‌توان به مروارید «ملوملو» (Melomelo)، «کنچ» (Conch)، «مروارید خلیج فارس» (Persian gulf) و «آبالون» (Abalone) نام برد.

مروارید ملوملو

این مروارید توسط حلزونی تولید می‌شود که زیستگاه آن دریای جنوبی چین است در واقع از دیدگاه فنی این مروارید یک مروارید واقعی حساب نمی‌شود زیرا مواد تشکیل دهنده آن شبیه سایر مرواریدها نیستند.

رنگ آن اغلب نارنجی می‌باشد و اندازه‌های آن نیز تا بزرگی یک توپ بیسبال نیز مشاهده شده است. به‌تازگی در ساخت زیورآلات و جواهرات کاربرد فراوانی یافته و به بازارهای غرب نیز راه پیدا کرده است و برای تولید و پرورش مصنوعی آن هنوز راهی یافت نشده است. رنگ و سایز این مروارید در واقع باعث جذابیت خاص این مروارید شده است.

مروارید کنچ

صدف مولد این مروارید در دریای کالیفرنیا، جنوبی کارائیب می‌باشد. همانند مروارید ملوملو فاقد هسته مرکزی می‌باشد پس در واقع این مروارید نیز از نگاه فنی یک مروارید محسوب نمی‌شود در اصل این مروارید یک محصول فرعی به شمار می‌رود چون که

صیادان صدف‌های این مروارید را به منظور کاربرد خوراکی صید می‌کنند. و در واقع یافتن این مروارید اتفاقی بسیار بسیار نادر است. به گونه ای که از هر ۱۰۰۰ صدف مادری یکی از آن‌ها مروارید تولید می‌کند. رنگ این مرواریدها معمولاً صورتی رنگ می‌باشد و ممکن است در اثر تابش نور آفتاب محو شود و در واقع پیدا کردن ۲ مروارید کنچ هم‌اندازه و هم‌شکل بسیار بسیار نادر است. و به دلیل رنگ زیبایی آن و کم‌نظیر بودن آن کاربرد فراوانی در صنعت جواهر پیدا کرده است به گونه‌ای که تنها افراد خاص توانایی مالی خرید آن دارند.

مروارید آبالون

مرواریدهای آبالون نیز همانند دو خانواده‌ی قبلی مرواریدهای بی‌هسته به‌شمار می‌آیند و صدف‌های مولد آن در همه جای دنیا پراکندگی دارند. برخلاف سایر مرواریدها معمول‌ترین شکل مرواریدهای خانواده‌ی آبالون شاخی شکل می‌باشد که این نیز به دلیل شکل منحصر به فرد صدف مادری است و در واقع یافتن دو عدد مروارید آبالون هم شکل نیز بسیار دشوار می‌گردد. بسیاری از کارشناسان مرواریدهای آبالون را جزء نادرترین و زیباترین مرواریدهای دنیا می‌دانند که رنگ آن آبی متالیک سبز، نارنجی، نقره‌ای و یا تلفیق افسون کننده‌ای از رنگ‌های مختلف دیده می‌شود. در واقع یافتن مروارید آبالونی که دارای شکل متقارن می‌باشد رخدادی بسیار نادر به‌شمار می‌رود به گونه‌ای که در هر ۱۰۰,۰۰۰ صدف مولد مروارید یکی از آنها دارای شکل متقارن می‌باشد. تقاضای روز افزونی برای این مروارید در بازار جواهر وجود دارد و این در حالی است که امکان تکثیر مصنوعی صدف مادری این مروارید وجود ندارد.

مرواریدهای خلیج فارس

صدف مرواریدساز بندر لنگه شهرت بسیار زیادی را به خود اختصاص داده و از فراوانترین صدفهای مرواریدساز خلیج فارس بوده و اولین بار از بندر لنگه به لندن حمل شده است.

گونه‌های صدف‌های مرواریدساز در خلیج فارس

صدف مرواریدساز زنی (صدف بمبئی)

صدف مرواریدساز لب سیاه

نرم‌تن مرواریدساز پلی بی

نرم‌تن مرواریدساز مارموراتا

نرم‌تن مرواریدساز موریکاتا

نرم‌تن مرواریدساز صدف بندر لنگه

نگاهی اجمالی بر ارزش‌گذاری مرواریدهای طبیعی

در واقع مشخصات ارزش‌گذاری این مرواریدها هیچ شباهتی به فاکتورهای ارزشیابی مرواریدهای پرورشی ندارد مگر اینکه بخواهیم اشکال بازار پسند آن‌ها را ارزشیابی کنیم در واقع از آنجایی که تولید مروارید در طبیعت یک پدیده‌ی نادر و کاملاً تصادفی می‌باشد یافتن مرواریدی که تمامی فاکتورهای ارزش‌گذاری را به طور بالایی پدیدار نماید بسیار کم‌نظیر خواهد بود و همین امر باعث قیمت بالای مرواریدهای طبیعی می‌باشد به‌گونه‌ای که در سال ۲۰۰۷ در یک مراسم حراج مرواریدی به نام بارودا که شامل ۲ رشته مروارید کم‌نظیر طبیعی متشکل از ۶۸ عدد مروارید آلی با قیمتی در حدود ۷ میلیون دلار فروخته شد. در مورد مروارید خلیج فارس هم باید به این نکته اشاره نمود که جزء شناخته‌شده‌ترین و قدیمی‌ترین مرواریدهای جهان به حساب می‌آید اندازه‌ی آن‌ها معمولاً کوچک و اشکالی نامنتقارن و رنگ سفید و شیری می‌باشد و به دلیل سختی صید صدف مولد مروارید خلیج فارس قیمت آن بالا می‌باشد که این قیمت صرفاً به دلیل کیفیت آن نمی‌باشد.

مرواريد آب شور

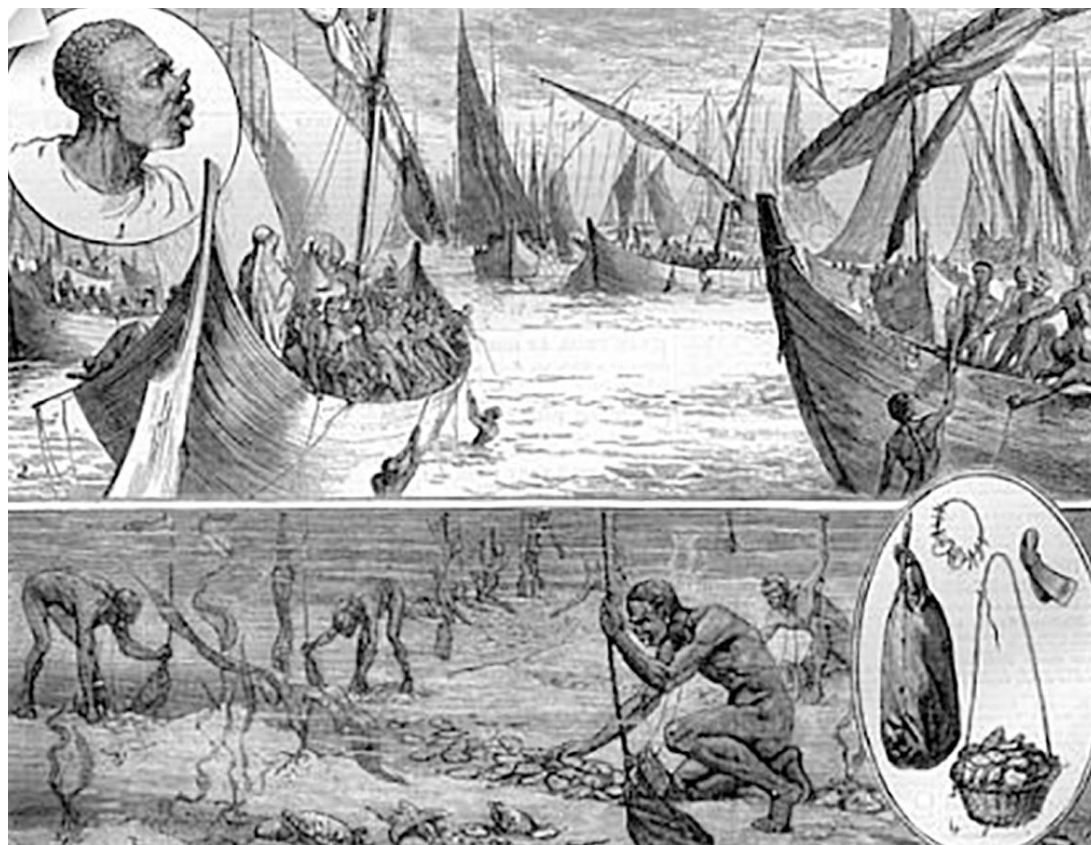
صید مرواریدهای آب شور

صید مروارید در خلیج فارس

بیش از ۲ هزار سال است که در صید مروارید در خلیج فارس جریان دارد. شواهد تاریخی نشان می‌دهد که رومی‌ها و یونانی‌ها به وجود مروارید در این نقطه از جهان پی برده و بدین جهت جزیره بحرین را به نام تایلوس می‌خوانند.

در سال‌های ۱۹۲۵ تا ۱۹۳۰ از طرف خزانه‌داری بحرین و سایر شیخ نشین‌های حاشیه خلیج فارس امتیازات مختلف بهره‌برداری به قایق‌های صیادی داده شد و در حقیقت می‌توان ادعا نمود در آن روزها اقتصاد جزایر خلیج فارس به‌طور کامل درگرو موفقیت در صید مروارید بوده است و امرار معاش و زندگی ثروتمندان، فقرا و برده‌ها به صید مروارید بستگی داشت.

در دورانی که صید صدف‌های مروارید در خلیج، فعالیت عمده‌ی دریایی بشمار می‌رفت صید در تمام فصول سال توسط بومیان هاسا که بارزترین صیادان منطقه بوده‌اند، به اضافه‌ی بومیان عمان و دزدان دریایی در جریان بودند که بر حسب دمای آب دریا و فصل صید، منطقه معینی از ساحل مورد بهره‌برداری قرار می‌گرفت.

صید مروارید در دریای سرخ

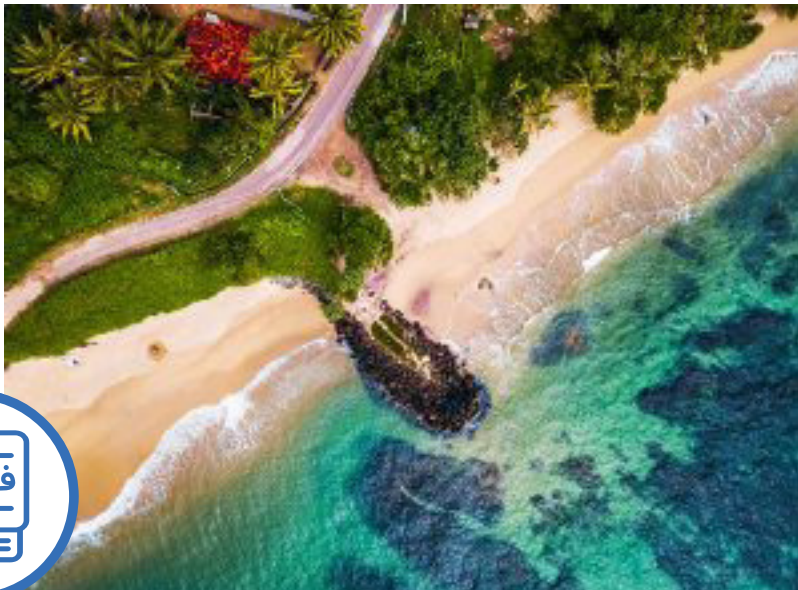
صید مروارید از قبل از میلاد مسیح رایج بود و صدف‌هایی از گونه *margaritifera* بوده که در این منطقه به فراوانی یافت می‌شود.

این صدف‌ها از گونه‌ی مشابه صدف‌های خلیج فارس بوده و دارای قطری معادل ۱۰ تا ۲۰ سانتیمتر می‌باشند و وزن آن‌ها گاهی به یک کیلوگرم یا بیشتر می‌رسد. به طور متوسط از هر یکصد صدف جمع‌آوری شده حداکثر سه یا چهار صدف دارای مروارید است. گذران زندگی برای صیادان دریای سرخ بسیار مشقت بار بوده آن هم به‌خاطر دستمزد کم برای مروارید بوده که مشکلات و خطرات غواصی که صدماتی که وارد می‌کرد، جوان ۳۰ ساله‌ای را به پیرمرد فرتوت تبدیل می‌کرد. و از زمانی که نفت در این خطه به فراوانی کشف شد دیگر کسی چنان رغبتی به ادامه شغل صیادی نشان نداد.

صید مروارید در سریلانکا (سیلان)

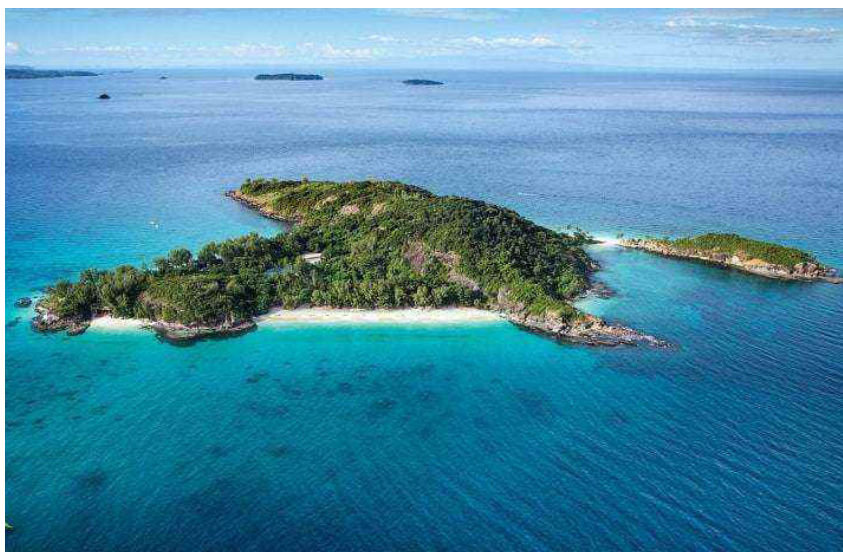
در سیلان عملیات صید مانند خلیج فارس قدیمی و دارای شهرت است، و این عملیات در گذشته فعالانه دنبال می‌شده بستر صدف‌های مروارید در آبراه حد فاصل ما بین هندوستان و سیلان بسیار غنی بوده و به وفور یافت می‌شدند. این آبراه که به دو قسمت تقسیم شده با نام‌های «خلیج مانارو» آبراه «پالک» خوانده می‌شود. این منطقه در سال ۱۵۱۰ میلادی به اشغال پرتغالی‌ها درآمد و آن‌ها با این شرط که ماحصل صید به چهار قسمت، یک قسمت برای رهبران مذهبی، قسمتی برای پادشاه، قسمتی برای سربازان پرتغالی به عنوان مزد و بقیه مال صیادان تقسیم شود، اجازه صید دادند. در سال ۱۶۵۸ به اشغال هلندی‌ها درآمد و آن‌ها نیز در مقررات پرتغالی‌ها هیچ تغییری ندادند.

نهایتاً این منطقه به تصرف انگلیسی‌ها درآمد و در سال ۱۷۹۶ به بعد تحت هدایت آن‌ها روش‌های صید مروارید دچار تحول و تکامل مهمی شد تا در سال ۱۸۸۷ میلادی لایه‌ای از گل و ماسه قسمت وسیعی از بسترهای شناخته شده صدف مروارید را پوشاند. و از این تاریخ به بعد با وجود کاوش‌های گسترده برای شناسایی بسترهای جدید، عملیات صید مروارید در این منطقه بسیار محدود شد.

صید مروارید در ماداگاسکار

صدف‌های حاوی مروارید در ماداگاسکار از گونه *Pinctada* می‌باشند. بومیان جزیره هرگز برای صید مروارید به درون آب نمی‌روند بلکه هنگامی که آب دریا پایین است صدف‌ها را به‌سادگی از ساحل جمع‌آوری می‌کنند و آن‌هایی که بسیار ماجراجو هستند نهایتاً تا عمق ۲ متری آب بیشتر فرو نمی‌روند صدف‌ها در بستر ساحل تجمعاتی به طول ده‌ها متر تشکیل می‌دهند.

در آغاز قرن حاضر آماری از تجمعات شناخته شده صدف در بستر آب تهیه گردیده است که در سواحل جنوبی و غربی کشور مخصوصاً در نواحی تولیر، مورمبا و اندروکا وجود دارند. این انباشته‌های بکر از پتانسیل بهره‌برداری بسیار خوبی برخوردار می‌باشند و انباشته‌های دست نخورده‌ای در اعماق ۱۰ متری تا ۱۵ متری وجود دارد که به سهولت توسط غواصانی با لباس و تجهیزات مخصوص غواصی قابل دسترسی و بهره‌برداری هستند.

صید مروارید در هندوستان

در سواحل هندوستان سه منطقه بسیار دور از هم یافت می‌شوند که در بستر آن‌ها صدف‌های حاوی مروارید صید شده‌اند سواحل مداراس برخی از صخره‌های مرجانی مالابرو و نواحی اطراف بمبئی، ناحیه صید تاتیکورین با حوزه سیلان مرتبط است زیرا آبراهی با عرض فقط چند مایل آن‌ها را جدا کرده و روش صید به صورت همان سیلان انجام می‌شود و اغلب توسط همان صیادان انجام می‌شود.

در سواحل غربی، نزدیک بمبئی و یا دقیق‌تر در قسمت جنوبی خلیج کاج صید توسط غواصان صورت نمی‌گیرد بلکه در این‌جا نیز زنان و کودکان در هنگام جذر آب دریا صدف‌ها را از میان تخته سنگ‌ها جمع‌آوری می‌کنند. با وجود این‌که هندوستان هرگز مرواریدهای زیادی به بازار عرضه ننموده است، بنابراین بزرگترین بازار مروارید در جهان را بمبئی دارا می‌باشد هندوها عموماً به خاطر اعتقاد شدید به کریشنا شدیداً شیفته مروارید بوده و همواره در تلاش هستند تا بیشترین مروارید را جمع‌آوری کنند.

صید مروارید در مجمع الجزایر مرگوئی

این مجمع الجزایر در خلیج بنگال در نزدیکی سواحل برمه قرار دارد و از گروهی جزایر کوچک تشکیل شده است که توسط آبراه‌های کم‌عمق از یکدیگر جدا هستند. در این آب‌ها گونه‌هایی از صدف maxima به وفور یافت می‌شود. در سال ۱۸۶۲ میلادی انگلستان به منظور غارت بسترهای غنی این منطقه از جهان تیم‌هایی متخصص از جنوب هندوستان به این منطقه آورد.

اما غواصان با شرایط آن‌جا آشنایی نداشتند و دچار مشکل شدند و به همین دلیل حاصل صید آن‌ها به قدری ناچیز شد که اجباراً عملیات به حالت تعلیق درآمد. در سال ۱۸۸۸ میلادی سفرهای اکتشافی به منطقه دریای سرخ و غارت صدف‌های مروارید موجود در بستر آن با موفقیت تمام روبرو شد و به‌زودی کار به‌جایی رسید که حتی یک صدف مادر - مروارید هم در آن‌جا یافت نشد. دولت برمه که ناگهان با غارت شدید صخره‌های مرجانی در آب‌های ساحلی خود روبرو شد ناچار در این ماجرا دخالت نمود. آن‌ها مجمع الجزایر را به سه منطقه بزرگ، هر یک به مساحت ۵۲۰۰ کیلومتر مربع تقسیم کرد. امتیاز بهره‌برداری از این مناطق را به مزایده گذاشتند و مضافاً صیادان را موظف نمودند که درصدی از صدف‌های مادر - مروارید صید شده را به دولت واگذار نمایند ولی داوطلب دریافت قسمتی از دانه‌های مروارید بدست آمده نبودند.

صید مروارید در چین

کشور پهناور چین با آن همه آبراه رودخانه، چشمه‌سار و سواحل طولانی و عمیق از تولیدکنندگان عمده مروارید در جهان بشمار می‌روند. بر اساس باورهای گوناگون چینی‌ها می‌توان نتیجه گرفت که آن‌ها منشا تولید مروارید را به روش‌های مختلف باور داشتند. بعضی باور داشتند که دانه‌های مروارید از تراوشات یک اژدهای جادویی بوجود آمده است.

در استان کیانگ سو مردم باور داشتند که در آغاز شیوع مسیحیت مرواریدی وجود داشته با آن‌چنان درخشندگی که در تاریکی شب از سه مایلی قابل روئیت بوده برخی از مرواریدها به قدری تلائلو داشتند که شخص می‌توانست با استفاده از گرمای آن برنج بپزد.

روش صید به طور سنتی این‌گونه بود که صیاد با کمک وزنه‌های سنگین فوراً به ته دریا می‌رسید و در آن‌جا بستر را جست‌وجو می‌کرد و یافته‌های خود را در زنبیلی که همراه برده بود می‌ریخت. به محض این‌که صیاد طنابی را که به کمر بسته بود و انتهای دیگر آن به قایق بود را می‌کشید همکار او در قایق به سرعت شروع به کشیدن طناب و رساندن غواص به سطح آب می‌نمود.

اما این روش صید خطرات گوناگونی از قبیل حمله کوسه‌ها و سایر انواع ماهی‌های مهاجم را نیز دربرداشت. چینی‌های مبتکر روشی ابداع کردند که طبق آن چندین تور توسط چندین کشتی بر سطح دریا در کنار هم کشیدند و بدین‌گونه بستر دریا را جاروب می‌نمودند.

صید مروارید در گینه نو

گینه نو یکی از عقب افتاده‌ترین مناطق در جهان است و تا چند سال قبل مردم بومی آن منطقه از صدف مادر مروارید به عنوان وجه رایج و سکه جهت معاملات خود با یکدیگر استفاده می‌کردند. صید صدف را سیاحان آن سوی دریاها به بومی‌ها شناساندند آن‌ها قایقی بزرگ کرایه کردند و با کالاهایی از قبیل: پارچه، وسایل آشپزخانه و سایر لوازم مورد نیاز بومی‌ها می‌انباشتند. تمام معاملات بر روی عرشه قایق صورت می‌گرفت و آنها در ازای ارائه پارچه، زیور آلات ارزان قیمت، ظروف آشپزخانه و... صدف‌ها و مرواریدهای آنان را دریافت می‌کردند. شاید بتوان گفت که اتفاقاً این‌گونه ماجراجویان بهترین منابع عرضه اشیا هنری بومی و ابتدایی به موزه‌های جهان به‌شمار می‌آیند.

صید مروارید در استرالیا

گسترده‌ترین بستر صدف نرم‌تنان حاوی مروارید در سواحل استرالیا یافت می‌شود این بستر در گستره‌ای به طول ۴۸۰۰ کیلومتر به طور منظم پراکنده بوده است. بر طبق گزارش رسمی به سال ۱۹۰۵ میلادی جمعاً ۳۴۸ قایق با ۲۸۵۰ خدمه از طریق صید صدف مادر - مروارید امرار معاش می‌نمایند در این سال‌ها آن‌ها مجموعاً حدود ۱۳۵۰۰۰ پوند انگلیسی و مروارید و صدف - مروارید صید، نموده بودند.

در حدود سال ۱۸۷۹ میلادی، با ظهور اولین لباس‌های مخصوص غواصی شرایط کاری و زندگی صیادان نیز بهبودی چشمگیر یافت آن‌ها به سرعت با ابزار و شیوه جدید غواصی خو گرفتند و حدس زده می‌شود که حداکثر از سال ۱۹۱۰ میلادی به بعد دیگر در هیچ کشتی از خدمات غواصان نیمه عریان بهره گرفته نمی‌شد. عملیات صید در قایق‌های مجهز به وسایل و لباس‌های غواصی جدید انجام می‌شد که با روش‌های سنتی تفاوت بسیاری داشت.

کشتی‌ها معمولاً موتوردار بودند و مزیت عمده آن‌ها در این بود که هنگامی باد هم نمی‌وزید می‌توانستند تردد نمایند. تیم‌های صیادی معمولاً ما بین هشت تا پانزده روز فعالیت می‌کردند ولی هرگز مسافت چندانی از ساحل دور نمی‌شدند زیرا مجبور بودند برای برداشت آب شیرین و تهیه غذا، شب هنگام به ساحل برگردند. غواصان با وزنه‌های سربی سنگین شده و فقط یک کلاه مخصوص غواصی بر سر و دو زنبیل در دست در گروه‌های چهار نفره برای مدتی حدود ۱۵ دقیقه به اعماق ۱۰ تا ۲۰ متری آب فرو می‌روند. هر صیاد با یک رشته طناب به قایق متصل بود و به محض اینکه زنبیل خود را در بستر دریا از صدف پر می‌کردند طناب را محکم تکان می‌داد و زنبیل به بالا کشیده می‌شد در این هنگام هنوز هم فرصت داشت تا زنبیل دوم خود را نیز پر کند. اگر غواص دوباره طناب را می‌کشید بدین معنی بود که تقاضای مقدار بیشتری هوا، برای دور کردن یک کوسه ماهی را دارد و سه بار کشیدن به نشانه درخواست بازگشت فوری به سطح آب محسوب می‌شد.

مرواريد آب شيرين

صید مرواریدهای آب شیرین

اروپا

مرواریدهایی که در رودخانه‌ها و سواحل اروپا یافت می‌شود عمدتاً مرواریدهای آب شیرین است که در گذشته منبع عمده عرضه مروارید به‌شمار می‌آمد. امروزه دریاچه‌ها و رودخانه‌های معدودی ارزش جست‌وجو را دارند.

مرواریدهای انگلیسی و اسکاتلندی

این‌گونه مرواریدها همیشه طالبان زیادی داشته‌اند. در سال ۱۰۷۰ میلادی اسقف شهر رنز نوشت که مرواریدهای انگلیسی حد اقل به زیبایی مرواریدهایی که از شرق دور می‌آیند هستند. اما جان دوم پادشاه فرانسه چنین عقیده‌ای نداشت در سال ۱۳۵۵ میلادی در موافقت‌نامه‌ای که حقوق طلاسازان و جواهرفروشان را تضمین می‌کرد خوانده می‌شود؛ «طلاسازان حق ندارند طلا را با نقره و مرواریدهای اسکاتلندی را با مرواریدهای وارداتی از مشرق زمین مخلوط کنند مگر در مواردی استثنائی مانند ساخت اشیا هنری بزرگ و ذی‌قیمت برای کلیساها».

در گزارشی به سال ۱۸۶۴ ارزش کل مرواریدهای یافت شده در اسکاتلند ۱۲۰۰۰ پوند برآورد شده. این مرواریدهای نفیس اکثراً از گونه *unio margaritifera* صید می‌شده که دارای صدف به طول ۵/۸ تا ۷ و به پهنای ۴ تا ۵/۹ سانتی‌متر بوده.

سطح خارجی صدف به رنگ قهوه‌ای تیره و سطح داخلی به رنگ سفید شیری است، این صدف‌ها معمولاً در میان قلوه سنگ‌های بستر رودخانه‌ها و نیز به صورت جمعی در حفره سنگ‌ها در نقاطی که آب رودخانه عمیق است یافت می‌شود.

ایرلند

در ایرلند رودخانه‌هایی مانند کری، دونگال، تیرون و انتریم، صدف - مادر مروارید یافت می‌شود صید مروارید فقط به هنگام پایین بودن آب و با وسایل بسیار ابتدایی صورت می‌گیرد. صیاد گالش‌های ساقه بلندی به پا می‌کند و چوبی به طول ۲ متر که یک سر آن نوک تیز است با یک دست گرفته و استوانه‌ای به طول ۵ سانتیمتر که کف آن شیشه‌ای است و با آن می‌تواند بستر رودخانه را تحت نظر بگیرد که در دست دیگران دارد.

فرانسه

رودخانه ولو در لوآرین، در گذشته مخصوصاً قرن شانزدهم به خاطر مرواریدهای صید شده‌اش شهرت داشت.

آلمان

صید صدف مروارید در ایالات باویریا از قرن شانزدهم به بعد رواج داشته و ظاهراً مقادیر زیادی مروارید به دست آمده است. عملیات صید در فرانکونیای شمالی امتداد سواحل جنوبی رود راین و در شعب رودخانه دانوب در جریان بوده است. علاوه بر این در سواحل دریاچه‌ها مخصوصاً دریاچه ایسار وایلز صدف - مادر مروارید شکار شده است.

مروارید پرورشی

مرواریدهای پرورشی

تاریخچه ی مرواریدهای پرورشی و صنعت پرورش مروارید

در سال ۱۹۱۶ میلادی «آقای کوکی چی میکی موتوی» ژاپنی اولین مروارید را به طور مصنوعی پرورش داد و باعث تحولی شگرف در دنیای مروارید شد و از همین تاریخ به بعد صنعت پرورش مروارید متولد شد.

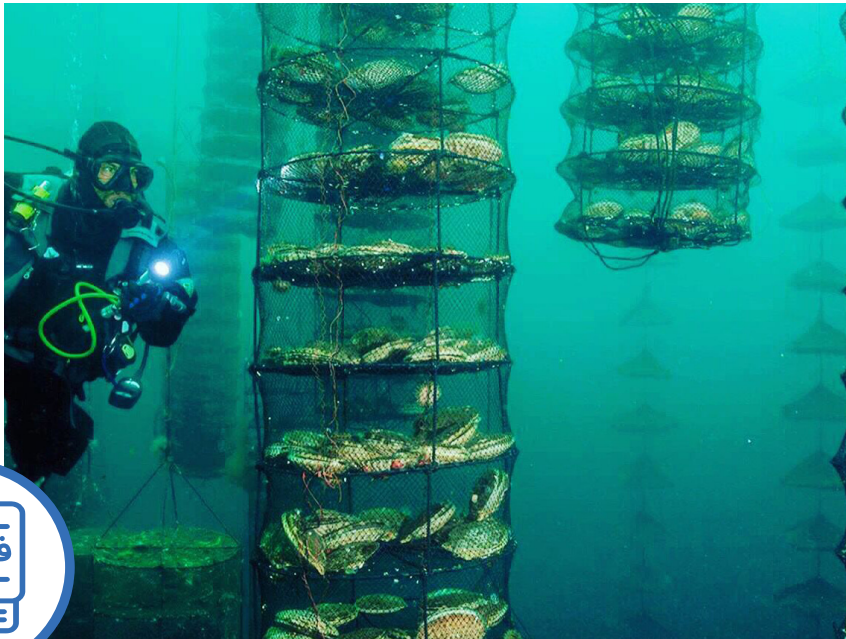

تعریف مروارید پرورشی

در واقع به هر مرواریدی که توسط انسان‌ها تحت تأثیر و دستکاری که در نهایت به تولید منجر شود مروارید پرورشی نامیده می‌شود که در محیطی شبیه محیط زیست طبیعی اما کنترل شده توسط انسان انجام می‌شود که این صنعت باعث شده است که قیمت مرواریدهای باکیفیت خوب بسیار کاهش یابد و توانایی خرید این سنگ گرانبها را به بسیاری از خانواده‌ها داده است.

پرورش مروارید مراحل مختلفی را دارا می‌باشد که شامل صید و تکثیر صدف مادری هسته گذاری، برگرداندن به درون آب، دوره نگهداری و مراقبت و سرانجام برداشت می‌باشد. که تمام این فرایندها بسیار پیچیده و دشوار می‌باشد که نیازمند تخصص،

فن آوری و تجربه هستند و هرگونه اشتباه در هر یک از این مراحل خسارت جبران‌ناپذیری را به فرایند تولید وارد می‌کنند. به همین دلیل است که این صنعت، صنعتی ریسک‌پذیر در امر اقتصادی بشمار می‌رود.

عوامل ارزش‌گذاری یک مروارید پرورشی

شش عامل اصلی که در تعیین کیفیت و ارزش یک مروارید کاربرد دارند عبارتند از:

۱. جنس ماده‌ی پایه (سختی)

۲. جلا

۳. سطح

۴. شکل

۵. رنگ

۶. اندازه

معرفی و روش شناخت و آشنایی با روش ارزش گذاری مهمترین خانواده های مرواریدها

مروارید اکویا (Akoya)

این مرواریدها اولین مرواریدهایی هستند که توسط انسان پرورش داده شده‌اند. اولین تولید کننده‌ی آن‌ها جناب آقای «میکی موتو» بوده است. حلزون این صدف کوچکترین حلزون در میان مرواریدهای پرورشی می‌باشد به گونه‌ای که حلزون بالغ آن‌ها فقط ۳-۵ اینچ قطر دارد و به همین دلیل نیز مروارید آن‌ها نسبت به سایر مرواریدهای پرورشی کوچک‌تر می‌باشد. در واقع عاملی که باعث می‌شود مرواریدهای ژاپنی جزء بهترین‌ها باشند هم‌خوانی آن‌ها با هم در رنگ سایز و شکل می‌باشد به گونه‌ای که اکثر آن‌ها گرد یا نیم‌گرد هستند. افزایش قیمت ناشی از افزایش سایز به صورت تصاعدی می‌باشد به گونه‌ای که مثلاً سایز ۸ دو برابر سایز ۷/۵ و سایز ۸/۵ دو برابر سایز ۸ قیمت دارد. رنگ مرواریدها معمولاً تلفیقی از رنگ بدنه‌ی اصلی رنگ‌های فرعی و اثرات بازتاب نور می‌باشد اما به طور کلی رنگ‌های بدنه‌ی اصل معمولاً سفید شیری رنگ، سیاه، طوسی می‌باشد. نکته‌ای که در اینجا قابل ذکر است این است که مروارید سیاه رنگ در این خانواده به طور طبیعی تولید نمی‌شود بلکه توسط فرآیند پرتوتابی اشعه گاما تولید می‌شود.

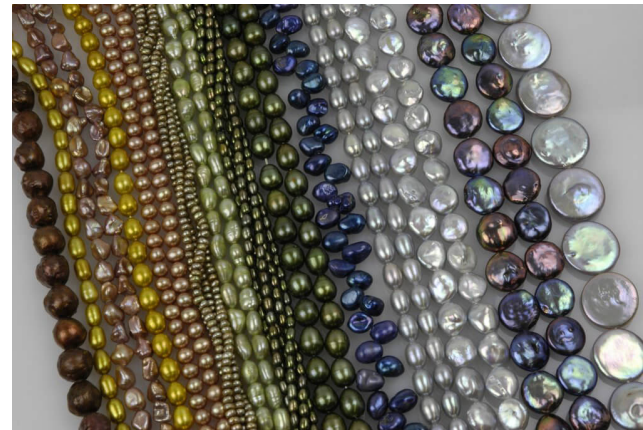
مروارید آب‌های شیرین

به طور عمومی این خانواده دامنه‌ی وسیعی از رنگ‌ها و شکل‌های مختلف را به خود اختصاص می‌دهند و قیمت پایین‌تری نسبت به مرواریدهای ژاپنی دارند. از سال ۱۹۹۵ که مروارید آب آزاد باکیفیت بالا وارد بازار شد رقیب اصلی مروارید اکویا بشمار می‌آید. صدف‌های مادری این مروارید برخلاف مرواریدهای ژاپنی به طور مصنوعی هسته‌گذاری نمی‌شوند بنابراین شکل گرد در آن‌ها کمتر یافت می‌شود و در واقع روش‌های بی‌نظیر برداشت این مروارید آب شیرین باعث کیفیت خوب آن شده است. شکل بیشتر مرواریدهای آب شیرین بیضی و دکمه‌ای شکل، باروکی است.

اندازه های مرواریدهای آب شیرین

گسترده‌ترین دامنه‌ی اندازه در میان مرواریدها را داراست (از ۲ میلی متر تا ۱۵ میلی متر) ولی معمولاً سایز بالای ۱۰ کمیاب و گرانبه‌است.

رنگ مرواریدهای آب شیرین

وسیع‌ترین طیف رنگ در میان مرواریدها را به خود اختصاص داده است که شامل سفید، کرم، زرد، نارنجی، بنفش سنبل‌رنگ، رنگ‌های فرعی سبز آبی و صورتی می باشد. رنگ مرواریدهای آب شیرین مقداری به املاح داخل ترکیبات آب هم بستگی دارد که تعیین کننده رنگ صدف است، که مستقیماً روی مروارید هم تاثیر می‌گذارد البته شرایط آلودگی طولانی مدت آب بر صدف‌ها تأثیر زیادی گذاشته است.

مرواریدهای دریای جنوب یا استرالیا

این مرواریدها جزء نادرترین و باارزشترین مرواریدهای جهان به شمار می‌روند که مشخصه‌ی بارز آن‌ها اندازه‌ی بزرگشان می‌باشد این مرواریدها در آب‌های گرم دریای جنوب شامل سواحل استرالیا، اندونزی، فیلیپین، میانمار و تایلند، کشت می‌شوند و این درحالی است که ۶۰ درصد تولیدات بازار این مروارید به استرالیا تعلق دارد.

صدف‌های مادری این‌گونه از مرواریدها به دو گونه‌ی لب طلایی و لب نقره‌ای تقسیم می‌شوند به خاطر اقلیم گرم و دوره‌ی برداشت طولانی این مرواریدها بیشترین قطر ماده‌ی پایه را به خود اختصاص می‌دهند. (۲-۶ میلی متر). جلای آن مانند مروارید اکویا کاملاً آینه‌ای نمی‌باشد بلکه در بهترین حالت مانند پارچه اطلس می‌درخشد.

رنگ مرواریدهای دریای جنوب

در واقع ظریفترین و خاصترین طیف از رنگها را در این خانواده مشاهده می‌کنید که از سفید روشن تا طلایی می‌باشد رنگهای اصلی عبارتند از: سفید، کرم و نقره ای. رنگهای فرعی صورتی، سبز و آبی می‌باشد.

معروفترین مروارید این خانواده مروارید طلایی رنگ می‌باشد که در اندازه‌های بزرگ یافت می‌شود و در واقع گرانبهاترین مرواریدهای جهان به‌شمار می‌رود.

اندازه‌های مرواریدهای دریای جنوب

این مرواریدها در واقع درشتترین مرواریدها می‌باشند.

و از ۹ میلی‌متر شروع می‌شود و تا ۱۵ میلی‌متر و در موارد نادر تا ۲۵ میلی‌متر هم یافت می‌شود.

مرواریدهای تاهیتان

این خانواده از مرواریدها تنها حدود ۳۰ سال است که وارد بازار شده‌اند و به خاطر رنگ طبیعی سیاه، اندازه خوب، طیف رنگ متنوع، جایگاه خوبی را در بازار مروارید کسب کرده‌اند و خاستگاه آن‌ها مجمع‌الجزایر فرانسوی در اقیانوس جنوبی می‌باشد که در شرق استرالیا واقع می‌باشد.

رنگ مرواریدهای تاهیتان

سیاه، قهوه‌ای، طوسی، آبی، سبز و رنگ‌های فرعی فوق‌العاده مانند: سبز مغز پسته‌ای، طوسی متمایل به بنفش.

اندازه‌ی مروارید تاهیتان

از ۸ میلی‌متر - ۲۷ میلی‌متر گزارش شده است. بیشترین آن‌ها بین ۸-۱۴ قرار دارند. بیشتر مرواریدهای این خانواده گرد و نزدیک به گرد هستند.

پایان